

TOIMINNALLINEN SATUSEIKKAILU

© Heta Heikkilä

Tunteiden tunnistaminen

1

Sisällys

1. Ohjeet
2. Hahmot, tunnekortit ja -sulat sekä tehtävät
3. Tarinan teksti
4. Värityskuvat ja diplomit

Lisäksi

Myötätunto-rastiin: purkki ja helmiä
Helpottunut-rastiin: saippuakuplia

© Heta Heikkilä

1

Ohjeet satuseikkailun ohjaajalle

Kenelle:	Ensisijaisesti 4-6-vuotiaille lapsille. Mutta se on myös sovellettavissa 3-5-vuotiaille, eskareille tai alakoululaisille.
Toteutusympäristö:	Pieni tai iso sisätila ja/tai ulkona.
Ohjaaminen:	Toteutuksen arvioitu kesto on 20-30 minuuttia. Sivun ylä- tai alalaidassa on vihjeitä ohjaajalle.
Työmenetelmät:	Sosiaalipedagoginen, taidelähtöinen, narratiivinen, toiminnallinen tuokio, luontokasvatus.
Pedagogiset tavoitteet:	Tunteiden tunnistaminen, sosiaalisaffektiiviset tavoitteet, motoristen taitojen vahvistaminen.

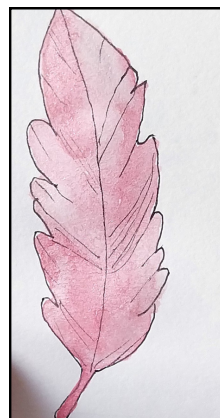
Sadun ohjaajan tärkeimpänä tavoitteena on innostaa lapsia eläytymään satuseikkailuun, olla heidän tukena, tarjota vihjeitä ja mahdollistaa jokaiselle onnistumisen kokemuksia sekä kannustaa heitä eteenpäin.

Toteutus onnistuu myös sisätiloissa mielikuvamatkana ja se ei vaadi muita välineitä kuin nämä tulostettavat materiaalit.

Tunnesulka

Jokaisen tunnekortin jälkeen satuseikkailijat ansaitsevat tunnesulan, joka on saman värinen kuin tunnekortti. Tunnesulat voi liimata tai kiinnittää sinitarralla Kaiku-kotkan lentokuvaan (**sivu 7**), jolloin se havainnollistaa lapsille visuaalisesti ja kognitiivisesti kotkan kantavan sulkia mukanaan kuin tunteita.

Voit leikata tunnesulat ääriviivoja pitkin, jolloin ne asettuvat paremmin Kaikun kuvan päälle.

Hahmot, tunnekortit ja -sulat sekä tehtävät

Kaiku-kotka

Huolestunut
Hengitysharjoitus
Sininen tunnesulka

Kuura-susi

Pettynyt
Kehollinen harjoitus
Oranssi tunnesulka

Runo-peura

Myötätunto
Kehupurkki
Vihreä tunnesulka

Varpu-jänis

Helpottunut
Rauhoittumishetki
Vaaleanpunainen tunnesulka

Ruska-ilves

Iloinen
Kunniakuja/rinki
Keltainen tunnesulka

Hei ja tervetuloa satuseikkailuun!

(Psst! Esittele tässä vaiheessa sadun kertoja/ohjaaja.)

Pyydä osallistujat puolikaareen.

Satuseikkailu on taianomainen kokemus, jossa satu herää eloon ja te satuseikkailijat pääsette osaksi sitä mielikuvituksen kautta. Voit kuvitella olevasi sadun päähahmo, sivuhahmo tai vaikka yleisössä istuva henkilö tai sitten voit kuvitella, että olet videokuvaaja, joka katsoo satua kameran linssin läpi.

Teillä satuseikkailijoilla on myös tärkeä tehtävä:

**Tee yhteistyötä muiden kanssa.
Kuuntele tarkasti sadun etenemistä ja vihjeitä.**

Oletteko valmiina aloittamaan?

Satu alkaa tästä!

Tunteet... Mitä tunteet oikeastaan ovat?

**Siirrykää tarinan
aloituskohtaan
kuulemaan,
mitä tunteet ovat.**

Tunteet kulkevat mukamme aivan kaikkialla. Me kaikki kohtaamme päivittäin erilaisia tunteita. Tunteiden tunteminen on täysin luonnollista ja yhden päivän aikana voi kohdata kaikenlaisia tunteita laidasta laitaan.

Aamulla voit tuntea itsesi väsyneeksi ja kiukkuseksi, kun pitää herätä ja aloittaa päivän askareet. Kun unihiekat on ravisteltu pois silmistä ja olet saanut syötyä aamupalaa, niin piristyt ja alat odottaa innokkaasti mitä päivä tuo tullessaan. Leikit kaveriesi kanssa ja teillä on oikein hauskaa. Nauratte makeasti ja teette monenlaisia asioita. Toisinaan kaverien kanssa voi tulla myös erimielisyyksiä tai kinaa. Silloin voi tuntea olevansa kiukkuinen ja voi tulla paha mieli. Kinastelut tulee aina sopia kaverin kanssa. Joskus siihen tarvitaan aikuisen tukea. On kuitenkin tärkeää oppia pyytämään ja antamaan anteeksi.

Yhden päivän aikana voi kohdata tosi monta erilaista tunnetta. Niiden tunnistaminen ja sanoittaminen on tärkeä taito. Silloin opimme parhaiten ymmärtämään itseämme sekä muita ihmisiä ympärillämme.

**Näytä Kaikun kuva.
(sivu 7)**

Tämän satuseikkailun päähahmo on uljas ja upea Kaiku-kotka.

Kotka kantaa kauniita siipiään kuin tunteita. Siipien sulat kuvastavat kaikkia niitä tunteita, joita jokainen meistä kohtaa elämänsä aikana.

Kotkan ponnistaessa puun oksalta lentoon, se on valmiina kohtaamaan kaikenlaisia tunteita.

Kerron teille nyt, miksi kotkan nimi on Kaiku.

Kaiku-nimi kuvastaa sitä, että mielellä ja keholla on yhteys.

Kuvitelkaa vaikka tilanne, jossa olet ollut erittäin iloinen. Silloin suu taipuu leveään hymyyn ja tekisi ihan mieli hyppiä onnesta! Näin keho vastaa tunteen kokemiseen.

© Heta Heikkilä

7

© Heta Heikkilä

Tänään Kaikun päivä ei alkanutkaan kovin hyvin.
Kaiku istuu puun oksalla. Kuunnellaan, mitä hän haluaa meille kertoa.

**Ennen kuin luet puhekuplia,
niin pohtikaa hetki yhdessä
Kaikun ilmettä ja kehonkieltä.
(sivu 8)**

syvä huokaus

Tämä päivä ei tosiaankaan alkanut
kauhean hyvin... Minulla ja parhaalla
ystävälläni Ruska-ilveksellä tuli kinaa
siitä, mitä voisimme leikkiä.

Minä olisin niin kovasti halunnut
hyppiä lehtikasaan, mutta Ruska
olisi halunnut leikkiä piilosta.

Emme yleensä kinastele ja nyt haluaisin
pyytää ystävältäni anteeksi, jotta voisimme
taas leikkiä ja pitää hauskaa yhdessä. Ruska
lähti pois enkä tiedä, minne hän oli menossa
niin kiukkuisena.

**Ennen kuin siirryt tunnekorttiin.
Kysy osallistujilta, mitä tunnetta
Kaiku heidän mielestään tuntee.**

TUNNEKORTTI 1: HUOLESTUNUT

Miten tunnistat huolestuneisuuden?

Huolestuneisuus voi tuntua kehossa monella eri tavalla, esimerkiksi:

Painavana möykkynä hartioilla tai rintakehällä.

Suupielet ja kulmakarvat suuntaavat alaspäin.

Ryhti notkahtaa veltoksi.

Vatsassa voi tuntua outoa kiemurtelua ja päätä särkeä tai jomottaa.

(Katsokaa Kaikun kuvaa sivulla 8 ja verratkaa niitä yllä oleviin lauseisiin.)

10

Mitä kannattaisi tehdä, jos on huolestunut?

Sano ääneen, miltä sinusta tuntuu:
"Olen huolestunut, koska..."

Kerro asiasta kaverille, sisarukselle, vanhemmalle tai luotettavalle aikuiselle.

Mieti, mitä tarvitset käsitelläksesi tämän tunteen:
Haluatko olla hetken rauhassa ja ottaa tilaa itsellesi vai toivoisitko, että joku on tukenasi, kuuntelee ja on läsnä.

Hengitysharjoitus

Laita kätesi rintakehän päälle ja sulje silmäsi. Hengitä ensin rauhallisesti nenän kautta sisään Tunne, kuinka rintakehäsi nousee ja sitten puhalla rauhallisesti suun kautta ulos **(Toistetaan 5-10 kertaa)** Tunne, kuinka painon tunne rintakehältä lähtee pois ja kätesi laskeutuvat alas.

11

Mahtavaa satuseikkailijat!
Saimme suoritettua sadun ensimmäisen tunnekortin. Tässä on Kaiku-kotkan ensimmäinen tunnesulka (sivulta 3), jonka voimme laittaa koristamaan sen kauniita siipiä.

Jatketaan satua eteenpäin.

Lähdetään yhdessä Kaikun kanssa etsimään Ruska-ilvestä.
Metsän asukkailta voimme kysyä apua, jotta pääsemme oikeille jäljille.

Kulkekaa yhdessä kohti seuraavaa rastia. Ohjaa osallistujat asettumaan ympärillesi tai puolikaareen.

Kaiku lähtee kulkemaan metsäpolkua pitkin ja pian häntä vastaan askeltaa itsevarman oloinen, viekas susi. **(Näytä Kuuran kuva sivulta 13.)**

Hänen nimensä on Kuura. Kuura viihtyy enimmäkseen yksin eikä hän osoita olevansa kiinnostunut muista metsän asukkaista.

Kaiku tervehtii tapansa mukaan ystävällisesti, jolloin susi alkaa uhkaavasti kiertää hänen ympärillään tuima ilme kasvoillaan.

KAIKU: Hei vaan Kuura. Tarkoitukseni ei ole tunkeilla reviirillesi tai häiritä. Olen etsimässä ystävääni Ruska-ilvestä. Oletko nähnyt häntä?

KUURA: Voi, miten ikävää! Ystäväsi on kadoksissa. Saat jopa tällaisen synkkämielisen suden ihan herkistymään.

KAIKU: Minulla on ehdotus. Kerro, jos olet nähnyt merkkejä ilveksestä niin lupaan, että haastan sinut myöhemmin juoksukisaan. Siitähän sinä pidät, vai mitä?

KUURA: Hmmph... Hyvä on! Muistatko sen lammen, mikä on aivan joen lähellä? Siellä oli aamulla tuoreet ilveksen jäljet.

KAIKU: Kiitos Kuura! Otetaan juoksukisa sitten, kun olen löytänyt Ruskan. Nähdään myöhemmin.

Kaiku jatkaa matkaansa suden neuvomaan suuntaan ja ihastelee matkalla upeita maisemia. Hän lentää suon, niityn ja joen yli, jonka jälkeen laskeutuu lammen viereen.

**Levittäkää osallistujien kanssa kätenne
kuin kotkan siivet ja lentäkää yhdessä
seuraavan rastin luo.**

**Laskeutukaa kuuntelemaan tarinan
etenemistä puolikaareen.**

KAIKU: Eihän täällä näy merkkejäkään siitä,
että ilves olisi ollut täällä. Huijasiko susi minua, jotta
kulkisin harhaan?

Voi, miksi uskoin häntä?! Ei olisi pitänyt luottaa suden
sanaan vaan kysyä joltain muulta!

Olen niin pettynyt!!

Mikä nyt neuvoksi? Lensinkö näin kauas aivan turhaan?
Nyt minun on hetkeksi istuttava
alas miettimään, mitä kannattaisi tehdä.

**Ennen kuin luet eteenpäin,
kysy osallistujilta mitä tunnetta
Kaiku heidän mielestään tuntee.**

TUNNEKORTTI 2: PETTYNYT

Pettymys on seuraus siitä, kun asiat eivät suju toivomallamme tavalla tai jos pitää sopeutua yllättävästi muuttuvaan tilanteeseen.

Esimerkiksi: Olet odottanut todella innolla pääseväsi leikkipuistoon, mutta sateen vuoksi sinne lähteminen siirtyy.

Kaverin kanssa on sovittu yhteinen leikkihetki, mutta hänelle tuleekin muuta menoa ja leikkihetki siirtyy toiseen päivään.

Pelaat yhdessä kaverin kanssa lautapeliä ja hän iloitsee voitostaan, mutta sinua harmittaa, kun hävisit ja olet pettynyt omaan suoritukseesi.

© Heta Heikkilä

17

Kehollinen harjoitus (seisten puolikaarissa)
Jokainen liike toistetaan 5 kertaa

Kaiku-kotka töm- töm - tömistää!
(**tömistellään jaloilla vuorotellen**)

Kaiku-kotka ra - ra - rrrrrravistaa!
(**ravistellaan vartaloa voimakkaasti**)

Kaiku-kotka hyp - hyp - hyppi!
(**hypittään tasajalkaa**)

Kaiku-kotka hei - hei - heiluttaa!
(heilutellaan kotkan siipiä vimmatusti)

Toistetaan kaikki liikkeet peräkkäin 5 kertaa

töm - töm - tömistää
ra - ra - rrrrrravistaa
hyp - hyp - hyppi
hei - hei - heiluttaa
ja pettymyksen pois karkottaat!

© Heta Heikkilä

18

Mahtavaa satuseikkailijat!
Nyt saimme suoritettua sadun toisen tunnekortin ja voimme laittaa tämän oranssin tunnesulan (sivulta 3) Kaikun siipiin. Sitten jatketaan eteenpäin.

(Näytä peuran kuvaa sivulta 20)

Kaikun luokse saapuu upea, arvokkaan oloisesti askeltava sarvipäinen peura.

RUNO: Päivää! Nimeni on Runo. Kuka sinä olet?

KAIKU: Hei vaan.
Olen Kaiku.

RUNO: Onko sinulla kaikki hyvin?
Vaikutat olevan vähän allapäin.

KAIKU: Kiitos kysymästä. Olen etsimässä ystävääni Ruska-ilvestä ja kysyessäni sudelta apua, hän huijasi minut kulkemaan väärään suuntaan. Olen todella pettynyt, että luotin hänen neuvoonsa. Istahdin tähän levätäkseni vähän aikaa ja miettiäkseni mitä nyt kannattaisi tehdä.

RUNO: Vaistoan sinusta heti, että Ruska on sinulle tärkeä. Ikävää, että hän on kadoksissa ja röyhkeää, että susi huijasi sinua tällaisessa tilanteessa! Olen todella pahoillani siitä. Pystynkö minä auttamaan sinua mitenkään?

KAIKU: Olet huomaavainen ja kiltti, kun tarjoudut auttamaan. En oikeastaan tiedä, mistä minun kannattaisi jatkaa Ruskan etsimistä.

RUNO: Älä anna suden kujeilun lannistaa sinua. Olen varma, että löydät Ruskan vielä! Tule kanssani. Haluan näyttää sinulle jotain.

TUNNEKORTTI 3: MYÖTÄTUNTO

Myötätunnon kokeminen on sitä, että...

Haluaa toiselle tapahtuvan hyvää.

On aidosti iloinen toisen puolesta.

Ymmärtää toisen mielipahan ja tarjoutuu auttamaan tai pyytää leikkimään yhdessä.

Tässä sadussa Runo-peura kuunteli ymmärtäväisesti Kaiku-kotkaa, oli pahoillaan siitä, että susi oli juksannut häntä ja sen jälkeen peura tarjoutui auttamaan. Se oli todella kiltti ja myötätuntoinen ele.

© Heta Heikkilä

22

Huom.
Harjoitteen voi toteuttaa myös ilman välineitä.

Kehupurkki

-Asetutaan rinkiin

-Harjoituksen idea on sanoa omalla vuorollaan vieressään istuvalle kehu (voi kehua vaatteita, hiuksia, kenkiä, ulkonäköä, luonnetta tai kertoa, mitä asioita kaverin kanssa on kiva tehdä, jne.)

-Kehun sanottuun saa laittaa helmen purkkiin ja antaa sen eteenpäin.

Mahtavaa satuseikkailijati!
Nyt saimme suoritettua sadun kolmannen tunnekortin. Laitetaan tämä vihreä sulka (sivulta 3) Kaikun-siipiin ja jatketaan eteenpäin.

© Heta Heikkilä

23

Kaiku kulkee peuran vierellä ja auringonsäteet valaisevat kauniisti puiden latvat. Metsä näyttää aivan satumaisen upealta! He kävelevät aivan hiljaa vierekkäin ja pysähtyvät auringonkukkaniityn eteen.

KAIKU: Kertoisitko, miksi toit minut juuri tänne?

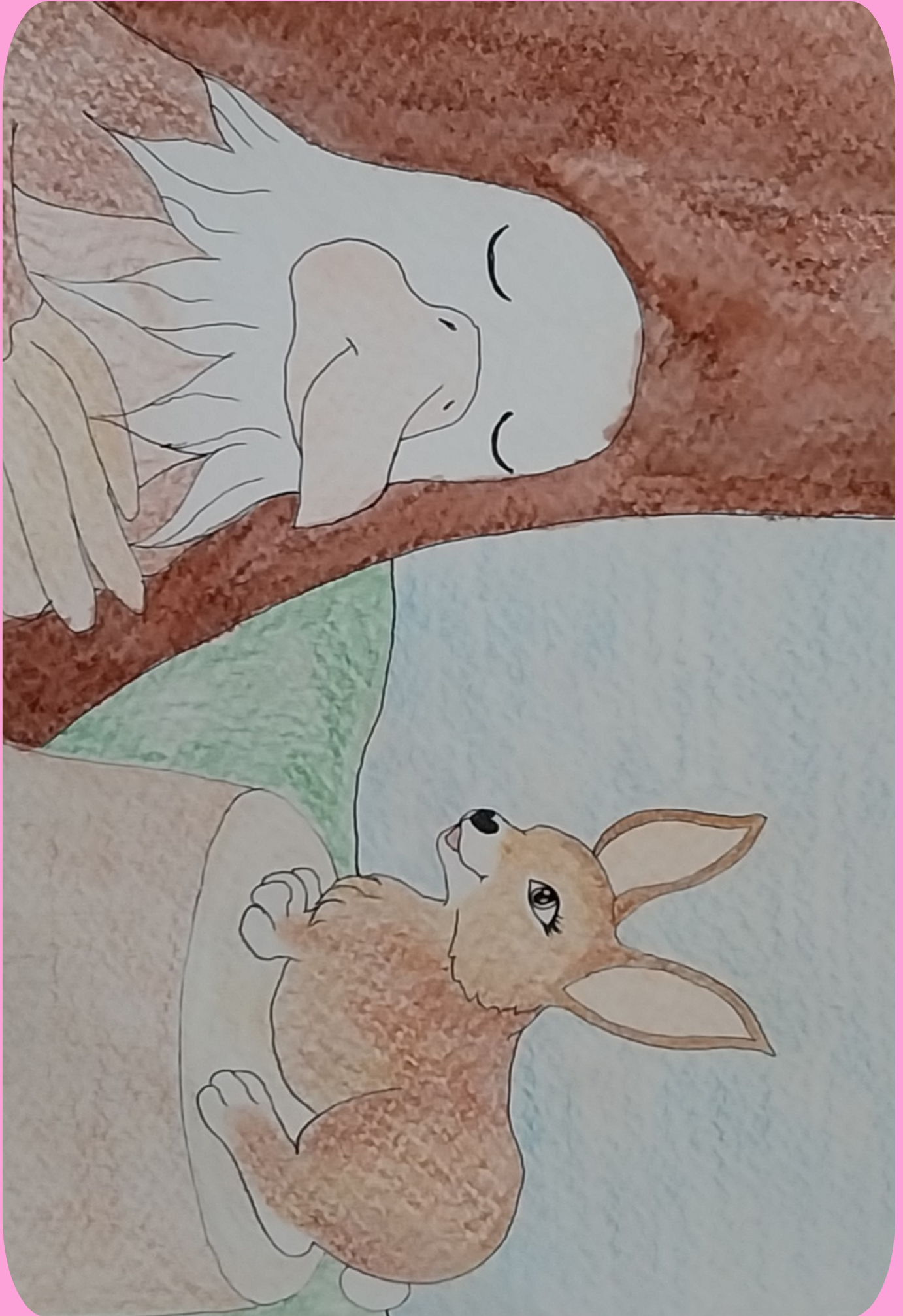
RUNO: Katso maassa olevia jälkiä, Kaiku.

KAIKU: Nehän ovat ilveksen jäljet! Ja tämä paikka on aivan lammen vieressä, jonka susi mainitsi. Hän ei sittenkään neuvonut minua täysin väärään suuntaan.

RUNO: Totta. Susi osaa olla aika ovela. En kuitenkaan usko, että hän on pohjimmiltaan pahantahtoinen.

KAIKU: Kiitos Runo, että annoit minulle toivoa jatkaa eteenpäin ja neuvoit oikeaan suuntaan.

RUNO: Onnea matkaan Kaiku! Oli mukava tavata sinut!

Kaiku lentää rohkaistuneena eteenpäin auringonkukkaniityn yli.

Pian hän näkee suuren vaahterapuun, jonka luona asuu jänis.
Hän laskeutuu puun eteen ja tervehtii jänistä.

VARPU: Hei. Sinä olet varmaankin Kaiku.

KAIKU: Ööh, hei.
Mistä tiedät nimeni?

VARPU: Hih, näytät hämmentyneeltä.
Ruska kävi täällä aiemmin ja hän kertoi sinusta.
Minun nimeni on muuten Varpu.

KAIKU: Mukava tutustua sinuun Varpu.
Ruska on siis todella ollut täällä.

Olen niin helpottunut!
Olen ollut hänestä kamalan huolissani.

**Ennen kuin luet eteenpäin,
kysy osallistujilta mitä tunnetta
Kaiku heidän mielestään tuntee.**

VARPU: Saanko kysyä, miksi olet ollut huolissasi hänestä?

KAIKU: Totta kai saat. Minäpä kerron sinulle. Ruska on paras ystäväni ja meille tuli kinaa leikkiessämme aiemmin. Hän lähti pois kertomatta, minne aikoo mennä enkä saanut tilaisuutta pyytää anteeksi.

VARPU: Ruska kyllä puhui sinusta, mutta ainoastaan hyviä asioita. Hän ei maininnut ollenkaan, että teillä olisi ollut kinaa.

KAIKU: Olen niin helpottunut, että vihdoinkin pääsin hänen jäljille. Olen kulkenut pitkän matkan ja alan olla jo melko väsynyt.

VARPU: Hienoa, jos voin olla avuksi. Vaikutatkin hieman uupuneelta.

KAIKU: Tiedätkö mihin suuntaan Ruska jatkoi matkaansa?

VARPU: Hän sanoi palaavansa kotiin. Olette varmaan kulkeneet ristiin, sillä Ruska sanoi etsivänsä sinua kotimatkinsa varrelta.

KAIKU: Kiitos Varpu, kun autoit minua! Nyt voin palata helpottuneena kotiin, koska voin olla varma, että löydän Ruskan.

VARPU: Turvallista kotimatkaa Kaiku!

TUNNEKORTTI 4: HELPOTTUNUT

**Mitä kehossa tuntuu, kun
kokee olevansa helpottunut?**

Helpottuneisuus on huolestuneisuuden vastakohta.

Kun kokee olevansa helpottunut, niin tuntuu kuin painon tunne hartioilta tai rintakehän päältä lähtisi pois.

Helpottuneena voi huokaista syvään ja se tuntuu tavattoman vapauttavalta.

© Heta Heikkilä

29

Harjoitus:

Pyydä osallistujat istumaan piiriin, niin että heidän jalkansa tulevat ringin keskelle tai vaihtoehtoisesti makaamaan selälleen niin, että osallistujien päät ovat ringin keskikipiste.

Puhalla osallistujien yläpuolelle leijailemaan saippuakuplia tai toteuta pelkkänä mielikuvaharjoitteena.

Kuvitelkaa nuo leijailevat saippuakuplat keveyden tunteena kehossa, kun tuntee olevansa helpottunut niin olo on yhtä kevyt kuin ilmassa leijailevalla saippuakuplalla.

Mahtavaa satuseikkailijati!
Nyt saimme suoritettua sadun neljännen tunnekortin ja Kaikun siipiä pääsee koristamaan tämä pinkki tunnesulka. (sivulta 3) Jatketaan satua eteenpäin.

© Heta Heikkilä

30

Kaiku valitsi paluumatkalleen lyhyemmän reitin, sillä päivä oli jo kääntymässä iltaan ja hän halusi kotiin ennen pimeän tuloa.

Hän liiteli taivaalla toiveikkaana, mutta myös uupuneena. Lopulta hän saapui laaksoon, jonka lähellä olevan kallion kolossa ilves asuu.

Se on Kaikun lempipaikka koko metsässä ja hän tiesi, että Ruska viettää siellä myös usein aikaansa. Kaiku katseli ympärilleen ja hän päätti alkaa kutsua ystäväänsä.

**Kutsukaa yhdessä Ruska-ilvestä.
"Ruska! Ruskaaaaa! Oletko täällä?"**

Kaiku kuuli rapinaa lähistöltä. Ruska juoksi iloisena Kaikua kohti!

Näytä Ruskan kuvaa osallistujille. (sivulta 31)

RUSKA: Kaiku ystäväni!
Olen etsinyt sinua koko päivän!

KAIKU: Ruska! Minäkin olen kulkenut läpi metsän ja olin huolissani, kun en löytänyt sinua mistään.

RUSKA: Anteeksi, kun lähdin sanomatta, minne menen.
Ei ollut tarkoitus huolestuttaa sinua.

KAIKU: Haluan myös pyytää anteeksi, koska olisin voinut olla huomaavaisempi sinua kohtaan. Olisimme voineet ensin leikkiä piilosta ja sen jälkeen hyppiä lehtikasaan.

© Heta Heikkilä

TUNNEKORTTI 5: ILOINEN

Millaisina hetkinä voi tuntea olevansa iloinen?

Iloa voi tuntea monenlaisissa eri tilanteissa, esim. kun keskustelee itselleen tärkeän henkilön kanssa ja nauraa yhdessä tai nähdessään jotain kaunista tai kun kokee onnistuneensa jossakin asiassa tai iloitsee toisen puolesta.

Iloisena suu taipuu leveään hymyyn, naurattaa, tekee mieli hyppelehtiä tai tanssia riemusta. Joskus tekee mieli myös halata kaveria, mutta on tärkeää oppia ensin kysymään lupa siihen. Kaikki eivät välttämättä pidä siitä, että rynnätään halamaan tai eivät juuri sillä hetkellä halua vastaanottaa läheisyyttä.

Harjoitus:

Metsän eläimet haluavat kutsua osallistujat tekemään kunniakujan tai -ringin.

Tarkoituksena on iloita yhdessä ja kannustaa kavereita. Jokainen vuorollaan menee kunniakujan läpi tai kiertää ringin ympäri, vaihtoehtoisesti voi myös näyttää jonkun tanssiliikkeen. Muut hurraavat ja kannustavat kaveria hänen ympärillään.

Mahtavaa satuseikkailijati!
Nyt saimme suoritettua sadun viimeisenkin eli viidennen tunnekortin ja Kaikun siipiin pääsee vielä tämä keltainen tunnesulka. (sivulta 3)
Istutaan puolikkaareen kuuntelemaan, miten satu päättyy.

© Heta Heikkilä

RUSKA: Katso, ystäväni!
Auringonlasku on tänään
uskomattoman hieno!

KAIKU: Niin on. Olen niin iloinen,
että löysin sinut! Ystävän kanssa
tällaisten hetkien jakaminen on
paljon mukavampaa!

Ruska nojasi päätään Kaikun olkapäälle ja he katselivat yhdessä upeaa väriloistoa taivaalla. Kaiku oli kiitollinen, siitä että hän sai apua Runo-peuralta ja Varpu-jänikseltä ja tavallaan myös Kuura-sudelta, vaikka hän hieman jekuttikin Kaikua. Heidän kaikkien ansiosta hän kuitenkin löysi ystävänsä ja nyt he istuvat vierekkäin vehreän laakson keskellä ja ihastelevat metsän taakse laskeutuvan auringonlaskun sävyjä. Kaiku on tällä hetkellä hyvin iloinen.

“Satuseikkailu nyt saatiin päätökseen.
Se oli melkoinen seikkailu, vai mitä?
Monenlaiset tunteet tutuiksi on tulleet.
Viisi uutta tunnetta osaat nyt tunnistaa.

Huolestunut
Pettynyt
Myötätuntoinen
Helpottunut
ja iloinen

Satuseikkailijat taitavat,
kokemusta rikkaampana
saavat muiston arvokkaan
nimittäin ikiomat
värituskuvat ja diplomit!”

Tämä violetti tunnesulka on Sinulle, joka teet arvokasta työtä varhaiskasvatuksessa tai muualla lasten parissa. Olet juuri ohjannut toiminnallisen satuseikkailun ja opettanut lapsille tunteiden tunnistamista. Juuri sinun työsi panos on kuin värikkäänä kimalteleva timantti! Sinä olet arvokas, tärkeä ryhmäsi lapsille sekä työyhteisölle.

Kiitos, kun ohjasit toiminnallisen satuseikkailun ja teet upeaa työtä lasten parissa!

Toiminnallisen satuseikkailun materiaalit ja kuvitus: Heta Heikkilä

Opinnäytetyöntilaja: Adoptioperheet ry

Tutkinto: Sosiaalialan tutkinto-ohjelma (AMK), varhaiskasvatuksen sosionomi 2024

ADOPTIOPERHEET
KAIKILLE, JOITA ADOPTIO KOSKETTAA

Satakunnan ammattikorkeakoulu
Satakunta University of Applied Sciences